04/03/19

בוקר טוב רוזלינה!

אני נכדה של המטופלת שלכם. יותר נכון מטופלת לשעבר עכשיו. סבתא שלי סבטלנה קליצ׳קו הייתה מטופלת שלכם רק חצי שנה. אני רוצה להודות לכם על היחס, אבל לפני זה אני רוצה שתדעו מה הסיפור שעומד מאחורי הקלעים...
אז אנחנו משפחה די קטנה. עלינו לארץ בשנת 2000 אני, אמא שלי וסבתא. גרנו כל הזמן הזה לרוב בחיפה. במשך 40 שנים סבתא סבלה מסוכרת, בעיות בלחץ דם, במשך השנים התווספו עוד בעיות כמובן... בגלל סוכרת הטיפול של סבתא הפך להיות קשה, באיזשהו שלב הכליות שלה הפסיקו לתפקד והיא התחילה לקבל טיפול דיאליזה בחיפה, 3 פעמים בשבוע. אבל סוכרת היא מחלה מאוד מורכבת... ומביאה איתה עוד המון הפתעות. לאחת מהן נחשפנו לאחרונה... כמה פעמים הצלחנו למנוע את כריתת הרגל שלה ע״י אנטיביוטיקות חזקות וטיפולים רבים, ואחרי צינטור ברגל שמאל לפני כשנה כבר שום דבר לא עבד... הרגל שלה פשוט הייתה במצב נוראי והגענו לבית חולים עקב שיעול ועליית חום. היינו בטוחים שזה דלקת ריאות, אך מצב היה הרבה יותר קשה. בגלל גנגרנה הזיהום התפשט וגרם לנזק בריאות. ניתוח דחוף, כריתה...הכל עבר בהצלחה והגענו לשיקום. בשי־קום הבנו שיש לנו כמה אופציות להמשיך ואחת מהן זה לקחת אותה הביתה, לשנות את החיים שלנו, לשנות פאזה...להתאים הכל לצרכים של בן אדם שנע על כסא גלגלים... עברנו לנהריה כי אני ובעלי גרנו בנהריה כמה שנים לפני כן. להפתעתי אנשים בעיר בכל מיני מקומות עזרו לנו המון. בין אם זה למצוא מטפלת, לברר לאן מכניסים ילדים, מתי יש חוגים ולאיזה בית ספר אנחנו שייכים. אגב אנחנו זה המשפחה הקטנה שלי בת 4 נפשות. אני, בעלי ו2 בנות מתוקות בת 8 ובת שנה עכשיו.
אז הם היו 7 וחצי שנה. אז עם 2 ילדים יחסית קטנים על הידיים לקחנו את זה על עצמנו, מצאנו דירה מותאמת לצרכים שלה ועברנו לגור יחד... חשוב לי להגיד שסבתא שלי עברה המון בחיים, היא ילידת 1938. עברה את המלחמה, עברה עוני ושרדה הכל בגאווה, גידלה 2 ילדים עם סבא שלי ז״ל. היא אישה מאוד חזקה. אבל הגיל עושה את שלו...היא מאוד פגיעה, מאוד דורשת, אוהבת יחס...
אפשר להמשיך את הרשימה אבל אני בטוחה שהרוב יודעים על מה מדובר :)
אז מה בעצם רציתי להגיד בכל המכתב הזה...
קיבלנו מטפלת מושלמת למשפחה שלנו, בחורה שידעה מה סבתא צריכה, טיפלה בה למופת וסב־תא אהבה אותה מאוד. בימים שהיא הייתה חולה, כל יום הגיעה מטפלת אחרת כדי להחליף אותה וכל יום סבתא הייתה אומרת לי: ״ אני רוצה שאולגה תחזור, אין כמוהה״
אני מסכימה עם כל מילה שלה. אולגה טיפלה בה רק כמה חודשים, אבל בחודשים האלו סבתא קיבלה יחס הכי טוב שיכלנו להתפלל לקבל. אני לא מדברת רק על הדברים הכי רגילים כמו מקל־חת, להחליף מצעים, לבשל לה מה שהיא אוהבת, ללכת איתה לרופאים...וכל זה כשסבתא על כסא גלגלים. היא הייתה עוזרת, תומכת, מקשיבה, מפנקת, מתייחסת כאילו שזאת האמא שלה. בחיים לא שמעתי אותה מתלוננת על משהו. אנחנו אוהבים אותה מאוד והיא תמיד תישאר בליבנו. אני יודעת שאין לי השפעה ישירה על המשכורת שלה...אבל אם המכתב הזה יכול לגרום לה לקבל אות הצטיינות אני מאוד אודה לכם. יש לכם בחורה מקסימה שעובדת בחברה. אין כמוהה באמת!
ואני רוצה להודות לחברה כמובן על הכל. כשהגענו לנהריה דאגתם לנו, הייתם תמיד זמינים וקשו־בים לבקשות שלנו. תמיד ניסיתם לרצות, וגם הייתם שם כדי לענות על הכל כשהיה מפחיד ולא ידענו מה לעשות, למי לפנות. הייתם העוגן שלנו בתחילת דרך קשה...
מילה בת 4 אותיות עם עוצמה כל כך חזקה שאין לתאר במילים- ת ו ד ה !!!

תודה לחברת אלסן אסיף, ותודה מיוחדת לאולגה! אוהבים אותכם המון. משפחת נובק- קליצ׳קו :)